
Sesijas dokuments

B9-0117/2021

8.2.2021

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/
Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par stāvokli Mjanmā
(2021/2540(RSP))

*Heidi Hautala, Francisco Guerreiro, Rosa D'Amato, Monika Vana, Bronis
Ropė, Mounir Satouri, Saskia Bricmont, Ernest Urtasun, Hannah Neumann,
Sara Matthieu, Jordi Solé, Alviina Alametsä, Niklas Nienaf*
Verts/ALE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Mjanmā
(2021/2540(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Mjanmu un rohindžu stāvokli, jo īpaši rezolūcijas, kas pieņemtas 2016. gada 7. jūlijā¹, 2016. gada 15. decembrī², 2017. gada 14. septembrī³, 2018. gada 14. jūnijā⁴, 2018. gada 13. septembrī⁵ un 2019. gada 19. septembrī⁶,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 26. februāra un 2018. gada 10. decembra secinājumus par Mjanmu/Birmu,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 23. aprīļa lēmumu vēl par divpadsmit mēnešiem pagarināt pret Mjanmu pašlaik spēkā esošos ierobežojošos pasākumus,
- ņemot vērā sesto Eiropas Savienības un Mjanmas cilvēktiesību dialogu, ko rīkoja 2020. gada 14. oktobrī videokonferences veidā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/ Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2021. gada 1. februāra paziņojumu un G7 valstu ārlietu ministru 2021. gada 3. februāra paziņojumu par stāvokli Mjanmā,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes ģenerālsekretāra 2018. gada 23. marta ziņojumu par seksuālu vardarbību, kas saistīta ar konfliktu (S/2018/250),
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes (HRC) 2018. gada 8. augusta ziņojumu (A/HRC/42/50) par Neatkarīgās starptautiskās faktu vākšanas misijas Mjanmā (UNIFFMM) detalizētajiem konstatējumiem, ANO Cilvēktiesību padomes 2018. gada 3. oktobra rezolūciju par rohindžu musulmaņu un citu minoritāšu cilvēktiesību stāvokli Mjanmā (A/HRC/RES/39/2), ANO Cilvēktiesību padomes 2019. gada 5. augusta ziņojumu par Mjanmas armijas ekonomiskajām interesēm (A/HRC/42/CRP.3), ANO Cilvēktiesību padomes 2019. gada 7. augusta ziņojumu par ANO neatkarīgo izmeklēšanas mehānismu Mjanmai (A/HRC/42/66) un ANO Cilvēktiesību padomes 2020. gada 3. septembra ziņojumu par rohindžu musulmaņu un citu minoritāšu cilvēktiesību stāvokli Mjanmā (A/HRC/45/5),
- ņemot vērā UNIFFM 2019. gada 22. augusta ziņojumu par seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību Mjanmā un etnisko konfliktu ietekmi uz dzimumu līdztiesību (A/HRC/42/CRP.4),

---

¹ OV C 101, 16.3.2018., 134. lpp.

² OV C 238, 6.7.2018., 112. lpp.

³ OV C 337, 20.9.2018., 109. lpp.

⁴ OV C 28, 27.1.2020., 80. lpp.

⁵ OV C 433, 23.12.2019., 124. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0018.

- ņemot vērā ANO īpašā referenta par cilvēktiesību stāvokli Mjanmā un Augstā cilvēktiesību komisāra biroja ziņojumus, kā arī SDO uzraudzības mehānisma ziņojumus,
  - ņemot vērā padomdevējas komisijas par Rakhainas pavalsti galīgo ziņojumu un ieteikumus (Anana ziņojumu),
  - ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas III pirmstiesas palātas 2019. gada 14. novembra lēmumu atbilstīgi Romas statūtu 15. pantam par atļauju uzsākt izmeklēšanu par stāvokli Bangladešas Tautas Republikā/Mjanmas Savienības Republikā,
  - ņemot vērā Starptautiskās Tiesas 2020. gada 23. janvāra rīkojumu par Gambijas Republikas iesniegto pieprasījumu norādīt pagaidu pasākumus lietā par to, kā tiek piemērota Konvencija par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu (Gambija pret Mjanmu),
  - ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvenciju un tās papildprotokolus,
  - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā ANO 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu un tai 1967. gadā pievienoto protokolu,
  - ņemot vērā ANO 1948. gada Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to,
  - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā Mjanmas bruņotie spēki, ko dēvē arī par *Tatmadaw*, ir arestējuši politiskos līderus un pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, tostarp valsts padomnieci *Aung San Suu Kyi* un prezidentu *Win Myint*, un valsts apvērsumā gāzuši likumīgo civilo valdību; tā kā armija ir izsludinājusi vienu gadu ilgu ārkārtas stāvokli; tā kā saskaņā ar konstitūciju tiesības izsludināt ārkārtas stāvokli ir tikai *Win Myint* kā Mjanmas prezidentam;
- B. tā kā ir vēl stingrāk ierobežotas Mjanmas iedzīvotāju tiesības, tostarp vārda, informācijas, pulcēšanās un biedrošanās brīvība; tā kā ir tikuši prettiesiski izklīdināti protesti, pielietojot spēku; tā kā turpinās protestu un pilsoniskās nepakļaušanās kampaņu organizēšana; tā kā lielā daļā valsts teritorijas tika nepamatoti un nesamērīgi ierobežoti interneta un tālrunu sakari, kas apslāpēja informācijas apriti un plašsaziņas līdzekļu darbību un apgrūtināja cilvēku iespējas paust savu politisko nostāju; tā kā šajā ziņā ANO Vadošie principi uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām prasa interneta pakalpojumu sniedzējiem nepieļaut ar savu darbību saistītu nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēktiesībām;
- C. tā kā 2021. gada februāra pirmajā nedēļā bija ieplānota jaunievēlētā Mjanmas parlamenta pirmā sesija; tā kā nav nekādu pierādījumu par sistemātisku krāpšanos 2020. gada novembrī notikušajās parlamenta vēlēšanās; tā kā vēlēšanās nebija atļauts piedalīties apmēram 1,5 miljoniem etnisko minoritāšu pārstāvju no konfliktu skartajām teritorijām, no kuriem lielākā daļa bija rohindžas; tā Mjanmas Pilsonības likumā rohindžas ir pasludināti par “nepilsoņiem” vai “ārvalstniekiem”, tādējādi liedzot viņiem

pilsonību;

- D. tā kā Mjanma, tāpat kā pārējā pasaule, saskaras ar krīzi veselības jomā, kopējam Covid-19 gadījumu skaitam valstī sasniedzot 140 000; tā kā Mjanmas veselības aprūpes sistēma pašlaik ir nepietiekami attīstīta, jo militārais režīms to gadu garumā bija atstājis novārtā, un ir atkarīga no ārējā finansējuma, ko sniedz daudzpusējās institūcijas; tā kā iekšzemē pārvietotās personas Mjanmā ir īpaši neaizsargātas pret pandēmiju; tā kā civilās valdības centieni iekšzemē pārvietoto personu veselības aizsardzības jomā ir nepietiekami, jo tie neparedz, piemēram, Covid-19 testu veikšanu;
- E. tā kā kopš 2017. gada augusta vairāk nekā 740 000 rohindžu ir glābušies, meklējot patvērumu kaimiņos esošajā Bangladešā, kurā tie dzīvo antisanitāros apstākļos apdraudējumam pakļautās un pārpildītās bēgļu nometnēs, tā kā rohindžu bēgļu kopējais skaits Bangladešā ir pārsniedzis 1 miljonu; tā kā pret rohindžām vērstās Mjanmas bruņoto grupējumu pastrādātās slepkavības, izvarošanas un spīdzināšanas un viņu ciematu nodedzināšanu Rakhainas štatā izmanto kā līdzekli, lai neatgriezeniski iedragātu rohindžu sociālo struktūru un traumatizētu iedzīvotājus;
- F. tā kā tiek lēsts, ka Rakhainas pavalstī joprojām ir aptuveni 600 000 rohindžu, kuri tiek pakļauti pastāvīgai diskriminējošai politikai un praksei, sistemātiskiem pārkāpumiem attiecībā uz viņu pamattiesībām, patvaļīgiem arestiem, ieslodzīšanai pārpildītās nometnēs, pārvietošanās brīvības liegšanai un kuriem ir ļoti ierobežota piekļuve izglītībai un veselības aprūpei;
- G. tā kā Starptautiskā Krimināltiesas III pirmstiesas palāta 2019. gada 14. novembrī nolēma atļaut uzsākt izmeklēšanu par rohindžu izraidīšanu no Mjanmas uz Bangladešu; tā kā saskaņā ar jaunāko *UNIFFM* 2019. gada 16. septembra ziņojumu Mjanmas valdības rīcība joprojām ir daļa no plaši izplatīta un sistemātiska pret Rakhainas pavalstī palikušajiem rohindžām vēsta uzbrukuma, kas ir uzskatāms par vajāšanu un citiem noziegumiem pret cilvēci,
- H. tā kā Starptautiskā Tiesa ar 2020. gada 23. janvāra rīkojumu pieņēma rīkojumu par pagaidu pasākumiem Gambijas Republikas ierosinātajā lietā pret Mjanmu par to, kā tiek piemērota Konvencija par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu; tā kā Mjanmas valdība, kuras aizstāvību Starptautiskajā Krimināltiesā vada *Aung San Suu Kyi*, apgalvojumus par genocīdu ir nosaukusi par maldinošiem un par situācijas faktisko apstākļu nepilnīgu atainojumu; tā kā Mjanmas valdība ar vairākiem prezidenta rīkojumiem ir īstenojusi ierobežotu skaitu pasākumu cilvēktiesību pārkāpumu novēršanai; tā kā valdība joprojām nav ne grozījusi, ne atcēlusi būtiskus tiesību aktus, kas veicina rohindžu diskrimināciju, tostarp 1982. gada Pilsonības likumu;
- I. tā kā Parlaments vairākkārt ir paudis nosodījumu par cilvēktiesību pārkāpumiem un sistemātiskajiem un plaši izplatītajiem uzbrukumiem pret rohindžām; tā kā Mjanmas iestādes atsakās nopietni izmeklēt pret rohindžām veiktos cilvēktiesību pārkāpumus un saukt pie atbildības vainīgos; tā kā augstākā ranga militārpersonas, kuras uzraudzīja uzbrukumus rohindžām, joprojām ieņem savus amatus; tā kā iestādes atsakās sadarboties ar ANO mehānismiem; tā kā Mjanmas politiskajā un tiesiskajā sistēmā ir dziļi iesakņojusies nesodāmība; tā kā neviena no Mjanmas iestāžu izveidotajām īpašajām izmeklēšanas komisijām un padomēm neatbilst standartiem, kas jāievēro, lai

nodrošinātu objektīvu, neatkarīgu, iedarbīgu un rūpīgu cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšanu,

1. stingri nosoda pret civilo valdību vērsto Mjanmas bruņoto spēku veikto apvērsumu, ar ko tiek mēģināts apspiest Mjanmas tautas ciešo pieķeršanos demokrātijai;
2. mudina Mjanmas armiju nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus arestētos politiskos līderus un pilsoniskās sabiedrības aktīvistus; prasa nekavējoties izbeigt prettiesisko ārkārtas stāvokli un pielikt punktu valstī valdošajai nesodāmībai, atjaunot civilās valdības varu, atjaunot kursu uz demokrātiju un bez kavēšanās atjaunot parlamenta darbu, tajā piedaloties visiem ievēlētajiem pārstāvjiem, kā noteikts konstitūcijā;
3. pauž bažas par pašreizējo Mjanmas konstitūciju, ko armija Mjanmas iedzīvotājiem uzspiedusi procesā, kas nebija ne godīgs, ne brīvs, un kurā netika ņemta vērā ne tautas griba, ne tās intereses, un kas nelegitīmi piešķīra armijai tādas ārkārtējas un nepamatotas pilnvaras kā garantēts fiksēts deputātu īpatsvars parlamentā, pastāvīga valdības vara pār noteiktām ministrijām, kā arī tiesības bloķēt jebkādas izmaiņas konstitūcijā; mudina armiju un prezidenta *Win Myint* vadīto pienācīgi ievēlēto Mjanmas valdību kopā ar Mjanmas tautu uzsākt brīvu un godīgu jaunas konstitūcijas izstrādes un īstenošanas procesu, lai valstī ieviestu patiesi demokrātisku iekārtu, lai valsts rūpētos par visu Mjanmas iedzīvotāju labjutību un labklājību, jo īpaši garantējot, ka tiek atzītas un pārstāvētas visas Mjanmā dzīvojošās etniskās grupas, tostarp rohindžas, un lai visiem iedzīvotājiem būtu garantēta drošība, brīvība, saskaņa un miers;
4. pauž nopietnas bažas par to, ka Mjanmas iedzīvotāji tagad saskaras gan ar humanitāru krīzi un pastāvīgiem cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši tādu minoritāšu kā rohindžas tiesību pārkāpumiem, gan veselības krīzi, kas izpaužas kā pieaugošs Covid-19 gadījumu skaits, un tam visam papildus — arī ar politisku un demokrātijas krīzi;
5. aicina ES delegāciju Mjanmā un dalībvalstu vēstniecības cieši sekot līdzi cilvēktiesību un veselības aprūpes sistēmas stāvoklim, kā arī pašlaik arestēto politisko līderu un pilsoniskās sabiedrības aktīvistu lietām; aicina ES diplomātiskās pārstāvniecības piedāvāt atbalstu un, iespējams, arī aizsardzību vajāšanas riskam pakļautajiem cilvēkiem, tostarp izveidojot drošības zonas vēstniecībās un atvieglojot ieceļošanu patvēruma vai pagaidu patvēruma pieprasīšanas nolūkā; sagaida, ka Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) uzņemsies vadošu lomu ārkārtas situācijā esošo Mjanmas iedzīvotāju labā īstenotas starptautiskas humānās palīdzības un veselības aizsardzības kampaņas koordinēšanā;
6. uzskata, ka vajadzības gadījumā starptautiskās sabiedrības palīdzību var novirzīt ar *ASEAN* starpniecību tāpat kā 2008. gadā pēc ciklona *Nargis* postījumiem Mjanmā; mudina *ASEAN* uzņemties aktīvu vidutājas lomu Mjanmā pašlaik notiekošajā krīzē; uzskata, ka demokrātijas konsolidāciju savās dalībvalstīs *ASEAN* var iedarbīgi veicināt ar vēlēšanu novērošanas misijām, jo šīs misijas vēlēšanām dod lielāku leģitimitātes pakāpi;
7. atzinīgi vērtē Padomes 2020. gada lēmumu par ierobežojošo pasākumu pret Mjanmu pagarināšanu vēl par divpadsmit mēnešiem līdz 2021. gada 30. aprīlim un par ierobežojošajiem pasākumiem pakļauto personu un struktūru grozīšanu; mudina Padomi

grozīt pašreizējo ierobežojošo pasākumu režīma mandātu, to attiecinot arī uz demokrātijas pārkāpumiem, un ar mērķtiecīgām sankcijām vērsties pret visu Mjanmas armijas vadību, tostarp ģenerālisimusu *Min Aung Hlaing*, ģenerālisimusa vietnieku *Soe Win* un visām apvērsumā iesaistītajām personām; mudina Padomi arī grozīt pašreizējo ierobežojošo pasākumu režīmu, paredzot iespēju šos pasākumus attiecināt uz uzņēmumiem un ar mērķtiecīgām sankcijām vērsties pret Mjanmas armijas un tās vadības īpašumā esošajiem milzīgajiem konglomerātiem, kas armijai nodrošina ieņēmumus; mudina ES rosināt starptautisku koordināciju un daudzpusēju rīcību šajā ziņā;

8. atgādina, ka Mjanmas dalība shēmā “Viss, izņemot ieročus” (*EBA*) no 1997. gada līdz 2013. gadam bija apturēta, bet 2013. gadā, pamatojoties uz Mjanmā vērojamajām demokratizācijas tendencēm, tās *EBA* saņēmējvalsts statuss tika atjaunots; uzsver, ka 2018. gadā jau bija uzsākts ciešākas iesaistes process, kurā uzmanību pievērta galvenokārt cilvēktiesību konvenciju un darba tiesību ievērošanai; uzsver, ka ar apvērsumu valsts atkal nonāk statusā, kurā tā bija pirms demokratizācijas procesu uzsākšanas, un ka apvērsums ir *EBA* saņēmējas statusa piešķiršanas nosacījumu pārkāpums; mudina Komisiju bez kavēšanās uzsākt izmeklēšanu saskaņā ar vispārējās preferenču sistēmas (*VPS*) regulas 19. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lai apturētu to tirdzniecības preferenču darbību, no kurām konkrētās nozarēs gūst labumu Mjanma, jo īpaši armijas amatpersonām piederošie uzņēmumi, un pienācīgi informēt parlamentu par veicamajām darbībām;
9. atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes 2019. gada 5. augusta ziņojumu *A/HRC/42/CRP.3*, kurā norādīts, ka uzņēmumi ar komerciālām saitēm ar Mjanmas armiju un tās konglomerātiem, *Myanmar Economic Holdings Limited (MEHL)* un *Myanmar Economic Corporation (MEC)*, un visas to filiāles atbalsta Tatmadaw finansiālās spējas; aicina ES un tās dalībvalstis šajā sakarā rosināt ideju nākamajā ANO Cilvēktiesību padomes sanāksmē pieņemt rezolūciju par izmeklēšanu par militārā apvērsumā izdarītajiem pārkāpumiem un no tā izrietošajiem riskiem, un pieprasīt Augstā cilvēktiesību komisāra birojam sagatavot datubāzi ar uzņēmumiem, kuri atbalsta Mjanmas armiju un tās konglomerātus vai gūst ekonomisku labumu no darījumu attiecībām ar tiem;
10. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas 2021. gada darba programmā ir iekļauta likumdošanas iniciatīva par piegādes ķēdes obligātu pienācīgu pārbaudi cilvēktiesību un vides jomā; uzskata — lai efektīvi risinātu jautājumu par piespiedu darbu un citiem cilvēktiesību pārkāpumiem uzņēmumu piegādes ķēdēs, šādos tiesību aktos būtu jāiekļauj arī aizliegums laist attiecīgās preces ES tirgū; mudina Komisiju pieņemt steidzamus konsultatīvus ziņojumus, kas būtu paredzēti ES uzņēmumiem un ar kuriem šos uzņēmumus brīdinātu par risku, ko darījumu attiecības ar Mjanmas armiju rada cilvēktiesībām, viņu reputācijai, kā arī no šādām attiecībām izrietošo juridisko risku, kā arī atbalstīt ES uzņēmumus, kuri veido un attīsta darījumu attiecības ar uzņēmumiem, kuru īpašnieki ir privātas ar armiju nesaistītas struktūras; mudina Komisiju arī parūpēties par to, lai ar ES fondu līdzekļiem nekādi netiktu atbalstītas Mjanmas armijas darbības un bagātība, norādot uz to, ka šāda situācija, iespējams, ir radusies saistībā ar Komisijas īstenošanas lēmuma par gada rīcības programmas Āzijas reģiona atbalstam 2020. gadā 2. daļu, kas deva Mjanmas valdībai iespēju atrisināt krīzi Rakhainas štatā ar mehānismu “Savienības uzņēmums humānās palīdzības, pārmitināšanas un attīstības

mērķiem Rakhainas pavalstī” (*UEHRD*) un tādējādi deva ekonomisku labumu armijai;

11. stingri mudina ES uzņēmumus veikt rūpīgu uzticamības pārbaudi cilvēktiesību jomā un nodrošināt, ka tiem nav saiknes ar Mjanmas drošības spēkiem, to individuālajiem locekļiem vai vienībām, kas ir to īpašumā vai kontrolē, un ka tie (ne tiešā, ne netiešā veidā) neveicina vēršanos ar militāro spēku pret demokrātiju un cilvēktiesībām; aicina ES uzņēmumus, tostarp mātesuzņēmumus un meitasuzņēmumus, steidzami pārvērtēt savus ekonomiskos sakarus Mjanmā un apturēt jebkuras attiecības ar uzņēmumiem, kuriem ir saites ar armiju; aicina ES uzņēmumus publiskot visu būtisko informāciju par to vērtības ķēdē iesaistītajiem meitasuzņēmumiem, piegādātājiem un darījumu partneriem Mjanmā, tostarp vārdus un uzvārdus, adreses un īpašumtiesības; šajā sakarā atzinīgi vērtē *Kirin Holdings Company Limited* 2021. gada 5. februāra paziņojumu par savas partnerības pārtraukšanu kopuzņēmumā ar *Myanmar Economic Holdings Public Company Limited*;
12. aicina ES un dalībvalstis rosināt starptautisku koordināciju, lai nepieļautu, ka no Mjanmas tiek nelikumīgi eksportētas nelegālas preces, kas konkrēti dod ekonomisku labumu armijai, un lai izbeigtu nelikumīgu preču ražošanu, jo īpaši dabas resursu, piemēram, nelikumīgi iegūtas koksnes, ekspluatāciju;
13. aicina Padomi pārskatīt un, iespējams, grozīt Mjanmai noteikto ES ieroču embargo, lai nodrošinātu, ka embargo attiecas uz visām divējāda lietojuma precēm un iekārtām, tostarp novērošanas iekārtām, ko armija var izmantot, lai apspiestu tiesības un opozīciju;
14. aicina ES un dalībvalstis uzņemties iniciatīvu, lai ANO Drošības padomē (ANO DP) panāktu vienprātību par nosodošu nostāju pret militāro apvērsumu Mjanmā, un šajā sakarā aicina Ķīnas Tautas Republiku pārtraukt šo nostāju bloķēt; mudina ANO DP pieņemt mērķtiecīgas individuālas sankcijas, tostarp ceļošanas aizliegumus un aktīvu iesaldēšanu, pret personām, kuras, kā var secināt, ir atbildīgas par apvērsumu un smagajiem starptautiskajiem noziegumiem, un piemērot Mjanmai globālu visaptverošu ieroču embargo, apturot visu ieroču, divējāda lietojuma preču un munīcijas un citu militāro un drošības iekārtu tiešu un netiešu piegādi, pārdošanu vai nodošanu, tostarp tranzītu un pārkraušanu, kā arī apmācības nodrošināšanu vai citu militāro un drošības palīdzību;
15. atzinīgi vērtē Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) lēmumu atļaut uzsākt izmeklēšanu par rohindžu deportāciju no Mjanmas uz Bangladešu; aicina Mjanmu atkal kļūt par Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu parakstītājvalsti; aicina ANO Drošības padomi vērsties SKT saistībā ar Mjanmas situāciju, tostarp par visiem tās jurisdikcijā pastrādātajiem noziegumiem pret rohindžām, vai par starptautiskas *ad hoc* krimināltiesas izveidi; atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis uzņemties vadību ANO DP attiecībā uz prasību par situāciju Mjanmā vērsties SKT; atzinīgi vērtē arī Starptautiskās Tiesas sākotnējo rīkojumu par pieprasījumu norādīt pagaidu pasākumus lietā par to, kā tiek piemērota Konvencija par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu (Gambija pret Mjanmu),
16. ļoti atzinīgi vērtē ES vadošo lomu ANO Neatkarīgā izmeklēšanas mehānisma Mjanmai (*IIMM*) izveidē ar nolūku apkopot, konsolidēt, saglabāt un analizēt pierādījumus par

vissmagākajiem starptautiskajiem noziegumiem un pārkāpumiem, kas kopš 2011. gada ir izdarīti Mjanmā; mudina Mjanmu sadarboties ar starptautiskajiem centieniem nodrošināt pārskatatbildību, tostarp visbeidzot piešķirot *IIMM* pilnīgu piekļuvi valstij; aicina ES, tās dalībvalstis un starptautisko sabiedrību nodrošināt, lai *IIMM* būtu nepieciešamais atbalsts, tostarp finansiāls atbalsts, lai īstenotu savas pilnvaras;

17. ir nobažījies par ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja neseno 2020. gada 3. septembra ziņojumu A/HRC/45/5, kurā konstatēti pastāvīgi un smagi rohindžu un citu minoritāšu cilvēktiesību pārkāpumi vairākos Mjanmas apgabalos; mudina Mjanmas valdību veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai nekavējoties izbeigtu šos cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību;
18. uzstāj uz to, ka Mjanmas iestādēm ir jānodrošina rohindžām drošas, organizētas un likumīgas atgriešanās iespējas ANO aizbildnībā, tiklīdz būs izpildīti atgriešanās priekšnosacījumi; atkārtoti uzsver neizraidīšanas principu un uzstāj, ka bēgļus nedrīkst piespiestu kārtā repatriēt uz Mjanmu; mudina Mjanmas valdību pilnībā īstenot padomdevējas komisijas par Rakhainas pavalsti sniegtos ieteikumus un Starptautiskās Tiesas rīkojumu un iespējami drīz izveidot īstenošanas struktūru; mudina ES, ANO un citus starptautiskos dalībniekus atbalstīt šo procesu;
19. mudina Mjanmu parakstīt un ratificēt Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; mudina Mjanmu arī ratificēt četras SDO pamatkonvencijas, ko tā vēl nav ratificējusi, respektīvi, 1949. gada Konvenciju par tiesībām apvienoties organizācijās un slēgt koplīgumus (Nr. 98), 1951. gada Konvenciju par vienlīdzīgu atalgojumu (Nr. 100), 1957. gada Konvenciju par piespiedu darba izskaušanu (Nr. 105) un 1958. gada Konvenciju par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā (Nr. 111); mudina Mjanmu ātri reaģēt uz daudzu gadu gaitā atkārtoti saņemtajiem SDO uzraudzības mehānisma pieprasījumiem, jo īpaši attiecībā uz piespiedu darbu un bērnu darbu un biedrošanās brīvību;
20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Mjanmas likumīgajai valdībai un parlamentam, Mjanmas prezidentam *Win Myint*, Mjanmas valsts padomniecei *Aung San Suu Kyi*, Mjanmas *Tatmadaw*, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, *ASEAN* ģenerālsekretāram, *ASEAN* Starpvaldību cilvēktiesību komisijai, ANO īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli Mjanmā, ANO Augstajam komisāram bēgļu jautājumos un ANO Cilvēktiesību padomei.